

[Socialministeren.]

en skønsmæssig Bedømmelse i de forskellige Kommuner.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, som formentlig er enig med mig i, at de parlamentariske Forhold her i Landet er unormale, vilde ikke indpaa en Diskussion herom, men vilde naturligvis gerne have mig stemplet som den, der havde sagt, at jeg efter Omstændighederne øvede politisk Pengeafpresning. Ja, men det har jeg ikke noget imod at sige ja til. Oppositionens Stilling over for en Række sociale Forslag i den Tid, jeg har været Socialminister, har været saaledes, at man politisk har været nødt til at øve Pengeafpresning, naturligvis i berettigede og saglige FormaaIs Interesse, for at komme de Befolkningsgrupper til Hjælp, som i høj Grad trænger til Hjælp, men som ikke vilde have faaet Hjælp paa Grund af Oppositionens Flertalsstilling i Landstinget, hvis man ikke havde lagt det Pres paa, som man har. Det er derfor, jeg kalder Parlamentarismen her for falsk, for det er ikke Meningen med den Form for Styre, at man skal kunne optræde paa den Maade. Det er Meningen, at det Flertal, der sidder i Folketinget, skal kunne have Magten og derefter bedømmes ud fra de Handlinger, de har haft Magt til at udføre. Det er der jo ikke Tale om her i Landet i Øjeblikket.

Derfor tillægger jeg det ikke nogen som helst Betydning, set fra Regeringens Synspunkt, naar man staar over for en samlet Krise, at der er vedtaget en enstemmig Kommissionsbetænkning et eller andet Sted, heller ikke i Landbokommissionen. For i det Øjeblik, Regeringen skal overveje, hvad der skal gøres i Anledning af en Krise, kommer der mange andre Betragtninger end de i Landbokommissionens Betænkning fremsatte frem, og det ved den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti lige saa vel som jeg. Han ved endog, at han, der paastaar, at Det konservative Folkeparti fører en almindelig human Politik over for Socialministeriets Embedsomaade, Gang paa Gang har modsat sig næsten et hvilket som helst Forslag, jeg har fremsat, indtil den Dag, der var Brug for Landbrugs-krisehjælp, og hvis han ikke ved det, skal jeg gentage det for ham. (*Christmas Møller:*

Det hjælper jo ikke). Ja, saa kan jeg bevise det. (*Christmas Møller:* Nej.)

Naa, det kan jeg ikke. Maa jeg saa ikke spørge den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, hvilke af de af Socialministeriet fremsatte Forslag til Krisehjælp til arbejdsløse der er tiltraadt af Det konservative Folkeparti, eller hvilke Forslag om Støtte til Hjælpekasser der er tiltraadt af Det konservative Folkeparti, før den ærede Ordfører for dette Parti begyndte at føre Samfundspolitik i 1931 — ved en Fejltagelse formentlig.

Den ærede kommunistiske Ordfører henstillede, saa vidt jeg forstod ham, til mig at sørge for, at Pressen ikke udnyttede Arbejdsløshedsstatistikken urigtigt. Det har jeg ikke i Sinde at gøre. Det er ganske overflødig. Pressen ved lige saa godt som jeg, hvordan Forholdene ligger, og den maa tage Ansvar for, hvordan den benytter denne Statistik. For et Par Aar siden ophævede jeg de Meddelelser, der stadig kom ud til Pressen, netop af Hensyn til, at jeg syntes, at disse Oplysninger misbrugtes; men det viste sig hurtigt, at Interessen for at faa Tallene frem var saa stor, at jeg var nødt til at bøje mig og igen lade denne Statistik komme frem, og saa maa man jo tage den, som den er, hverken mere eller mindre. Man kan ikke bebrejde Socialministeriet, at det lægger for meget ind i Statistikken.

Den ærede Ordfører for Det kommunistiske Parti spurgte, hvilke Midler Loven giver Ministeren til at tvinge Kommunerne. Jeg staar i den Situation, at den ærede Ordfører for Venstre tilsyneladende vilde have at vide, hvordan jeg kan tvinge de Kommuner, der efter hans Mening giver for meget, til at give mindre, og den kommunistiske Ordfører vil have at vide, hvordan jeg kan tvinge de Kommuner, der giver for lidt, til at give mere.

Jeg har nøjagtig de samme Midler i begge Tilfælde. Hvis der er Tale om grelle Tilfælde — og andet kan der ikke blive Tale om, i al Almindelighed maa Skønnet ligge hos Kommunerne —, hvis der altsaa bliver Tale om grelle Tilfælde, som efter at være undersøgt af Amtet gaar videre til Socialministeren, og det ser ud, som om man ikke overholder Loven, ja, saa vil det